

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึง ลักษณะสุขภาพจิตของผู้ต้องหาคดีอาญา ในสถานตำรวจภูธรอำเภอเมือง สังกัดตำรวจภาค 4 ซึ่งจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพส่วนบุคคล การมีงานทำ การอยู่ร่วมกับ บิดามารดา และประเภทความผิดคดีอาญา 5 กลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิจัย ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการวิจัย

ในการเสนอผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

4.1.1 ระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาทั้ง 9 ด้าน

4.1.2 การเปรียบเทียบสุขภาพจิตของผู้ต้องหา ที่มีระดับการศึกษา สถานภาพส่วนบุคคล การมีงานทำ การอยู่ร่วมกับบิดามารดา และประเภท ความผิด ต่างกัน

ตารางที่ 1 ระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านการผิดปกติทางร่างกาย

ความผิดปกติทางร่างกาย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
1.ปวดบั้นเอว	<u>1.53</u>	1.22
2.ปวดกล้ามเนื้อ	<u>1.47</u>	1.10
3. รู้สึกว่าบางส่วนของร่างกาย ไม่แข็งแรง	<u>1.39</u>	1.04
4.ปวดศีรษะ	<u>1.34</u>	1.02
5. รู้สึกสับสนร้อนสับสนหนาว	1.30	1.14
6. คลื่นไส้หรือปั่นป่วนในท้อง	1.25	1.17
7. รู้สึกชาหรือชู่ซ่าตามตัว	1.22	1.16
8. คิดถึงเรื่องความตาย	1.21	1.12
9. หายใจไม่สะดวก	1.16	1.15
10. เป็นลมหรือวิงเวียน	1.10	1.04
11. มีก้อนอะไรมาจุกอยู่ที่คอหอย	1.07	1.21
12. ปวดที่หัวใจหรือหน้าอก	1.04	1.02

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านการผิดปกติทางร่างกาย อาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาที่อยู่ในเกณฑ์ผิดปกติมาก ได้แก่ ปวดบั้นเอว (1.53) รองลงมา คือ ปวดกล้ามเนื้อ (1.47) รู้สึกว่าบางส่วนของร่างกายไม่แข็งแรง (1.39) และปวดศีรษะ (1.34) (เกณฑ์ปกติ 0.10-1.30)

ตารางที่ 2 ระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านการย้ายคดีย้ายทำ

การย้ายคดีย้ายทำ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
1. ต้องทำงานซ้ำๆ เพื่อให้แน่ใจว่าถูกต้อง	1.80	1.24
2. ตรวจตราสิ่งที่ทำไปแล้วซ้ำแล้วซ้ำอีก	1.62	1.16
3. รู้สึกลำบากใจในการทำงานให้เสร็จ	1.58	1.20
4. กังวลเกี่ยวกับความสะอาดของตนเอง	1.56	1.12
5. ไม่มีสมาธิ	1.52	1.17
6. มีความลำบากในการตัดสินใจ	1.51	1.09
7. ความยุ่งยากที่เกิดจากความ ซ้ำซากของท่าน	1.39	1.07
8. ความคิดซ้ำซาก	1.34	1.10
9. จิตใจว่างเปล่า	1.31	1.10
10. ทำอะไรซ้ำซาก เป็นต้นว่า แตะ นibble ล้าง	1.24	1.13

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านการย้ายคดีย้ายทำ
ซึ่งอาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมามีด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ปกติทั้งหมด (เกณฑ์ปกติ
0.51-1.81)

ตารางที่ 3 ระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น

ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
1. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อคนเฝ้ามองหรือพูดเกี่ยวกับตัวของท่าน	1.69	1.23
2. รู้สึกสะเทือนใจง่าย	1.57	1.25
3. รู้สึกอึดอัดเมื่อต้องกินหรือดื่มในที่สาธารณะ	1.54	1.23
4. รู้สึกอายหรืออึดอัดเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม	1.47	1.14
5. รู้สึกว่าคนอื่นๆ ไม่เข้าใจหรือเห็นอกเห็นใจท่าน	1.46	1.08
6. รู้สึกว่าผู้อื่นมุ่งความสนใจมาที่ตัวท่าน	1.44	1.17
7. รู้สึกว่าคนอื่นๆ ไม่เป็นมิตรหรือไม่ชอบท่าน	1.42	1.11
8. รู้สึกด้อยกว่าผู้อื่น	1.37	1.18
9. ความรู้สึกวิพากษ์วิจารณ์คนอื่น	1.29	1.07

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ซึ่งอาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ปกติทั้งหมด (เกณฑ์ปกติ 0.08-1.79)

ตารางที่ 4 ระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านความซึมเศร้า

ความซึมเศร้า	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
1. รู้สึกว่าการทำทุกสิ่งทุกอย่างต้องใช้ความพยายาม	1.99	1.17
2. รู้สึกเหงา	1.75	1.20
3. รู้สึกเศร้า	1.70	1.21
4. กังวลในสิ่งต่างๆ มากเกินไป	1.63	1.12
5. รู้สึกว่าถูกกักขังหรือถูกควบคุม	1.61	1.19
6. ต่ำหนีดัวเองในเรื่องต่างๆ	1.59	1.14
7. รู้สึกไม่สนใจในสิ่งต่างๆ	1.37	1.17
8. รู้สึกสิ้นหวังเกี่ยวกับอนาคต	1.34	1.33
9. รู้สึกว่าตัวเองไม่มีค่า	1.28	1.18
10. ขาดความสนใจทางเพศ	1.25	1.23
11. ร้องไห้	1.21	1.17
12. รู้สึกไม่มีเรี่ยวแรงหรือเชื่องช้า	1.21	1.07
13. คิดอยากจะตาย	0.91	1.16

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า สุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านความซึมเศร้า ซึ่งอาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาในลักษณะผิดปกติมาก ได้แก่ รู้สึกว่าการทำทุกสิ่งทุกอย่างต้องใช้ความพยายาม (1.99) รองลงมาได้แก่ รู้สึกเหงา (1.75) รู้สึกเศร้า (1.70) กังวลในสิ่งต่าง ๆ มากเกินไป (1.63) รู้สึกว่าถูกกักขังหรือถูกควบคุม (1.61) และต่ำหนีดัวเองในเรื่องต่าง ๆ (1.59) (เกณฑ์ปกติ 0.42-1.48)

ตารางที่ 5 ระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านความวิตกกังวล

ความวิตกกังวล	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
1. รู้สึกตึงเครียด	1.61	1.15
2. รู้สึกตกใจเป็นบางครั้ง	1.54	1.01
3. รู้สึกมีอะไรมาผลักดันให้ทำสิ่งต่างๆ	1.46	1.13
4. หัวใจเต้นแรงและเร็ว	1.41	1.17
5. รู้สึกกลัว	1.38	1.17
6. รู้สึกว่าสิ่งที่คุ้นเคยมาก่อนดูแปลกไป	1.31	1.16
7. กลัวโดยไม่มีเหตุผล	1.30	1.15
8. รู้สึกนั่งไม่ติด	1.26	1.17
9. อาการตัวสั่น	1.19	1.19
10. ประสาทอ่อนหรือประหม่าง่าย	1.15	1.02

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านความวิตกกังวล ซึ่งอาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ปกติทั้งหมด (เกณฑ์ปกติ 0.14-1.91)

ตารางที่ 6 ระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย

ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)
1. ความรู้สึกโกรธและหงุดหงิดง่าย	1.60	1.17
2. มีเรื่องโต้แย้งกับคนอื่นบ่อยๆ	1.41	1.29
3. มีอารมณ์พลุ่งที่ระงับไม่ได้	1.24	1.15
4. อยากทำร้ายคนอื่น	1.08	1.26
5. อยากตะโกนหรือขว้างปาข้าวของ	1.06	1.19
6. อยากทำลายข้าวของ	1.01	1.16

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย ซึ่งอาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาในลักษณะผิดปกติ มาก ได้แก่ ความรู้สึกโกรธและหงุดหงิดง่าย (1.60) และมีเรื่องโต้แย้งกับคนอื่นบ่อย ๆ (1.41) (เกณฑ์ปกติ 0.14-1.39)

ตารางที่ 7 ระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล

ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)
1. หลีกเลียงบางสิ่งบางอย่าง, สถานที่บางแห่ง	<u>1.65</u>	1.15
2. รู้สึกกระวนกระวายเมื่อถูกทิ้งให้อยู่คนเดียว	<u>1.58</u>	1.29
3. รู้สึกอึดอัดเมื่อมีคนมาก เช่น เมื่อไปซื้อของ หรือชมภาพยนตร์	<u>1.50</u>	1.21
4. รู้สึกกลัวการเดินทางโดยรถประจำทางหรือ รถไฟ	<u>1.33</u>	1.13
5. รู้สึกกลัวเมื่อออกนอกบ้านคนเดียว	<u>1.29</u>	1.22
6. รู้สึกกลัวจะเป็นลมในที่สาธารณะ	1.15	1.26
7. รู้สึกกลัวที่โล่งแจ้งหรือถนน	1.12	1.17

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล ซึ่งอาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาในลักษณะผิดปกติมากได้แก่ หลีกเลียงบางสิ่งบางอย่าง, สถานที่บางแห่ง (1.65) รู้สึกกระวนกระวายเมื่อถูกทิ้งให้อยู่คนเดียว (1.58) รู้สึกอึดอัดเมื่อมีคนมาก เช่น เมื่อไปซื้อของหรือชมภาพยนตร์ (1.50) รู้สึกกลัวการเดินทางโดยรถประจำทางหรือรถไฟ (1.33) และรู้สึกกลัวเมื่อออกนอกบ้านคนเดียว (1.29) (เกณฑ์ปกติ 0.18-1.21)

ตารางที่ 8 ระดับสุขภาวะจิตของผู้ต้องหาด้านความหวาดระแวง

ความหวาดระแวง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D)
1. รู้สึกไม่ไว้วางใจผู้อื่น	1.62	1.14
2. รู้สึกว่าคนอื่นจะเอาเปรียบถ้าหากท่านยอม	1.55	1.18
3. รู้สึกถูกจ้องมองหรือกล่าวถึง	1.45	1.19
4. รู้สึกว่าคนอื่นๆ ควรได้รับค่าตอบแทนที่ทำให้ท่าน ลำบาก	1.41	1.15
5. รู้สึกว่าคนอื่นไม่เห็นด้วยและไม่ร่วมมือกับท่าน	1.41	1.13
6. คนอื่นไม่ให้ความเชื่อถือในความสำเร็จของท่าน	1.32	1.06

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าสุขภาวะจิตของผู้ต้องหาด้านความหวาดระแวง ซึ่งอาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ปกติทั้งหมด (เกณฑ์ปกติ 0.28-1.71)

ตารางที่ 9 ระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต

พฤติกรรมบ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D)
1. มีความคิดว่าท่านควรได้รับโทษจากบาปที่ท่าน ก่อขึ้น	1.64	1.13
2. มีความคิดว่าบางสิ่งบางอย่างที่ผิดปกติเกิดขึ้นกับ จิตใจของท่าน	1.45	1.20
3. ความคิดเรื่องเพศรบกวนท่านค่อนข้างมาก	1.42	1.16
4. มีความคิดว่าบางอย่างผิดปกติอย่างร้ายแรง เกิดขึ้นกับร่างกายของท่าน	1.31	1.17
5. ไม่เคยรู้สึกสนิทสนมกับผู้อื่น	1.26	1.09
6. รู้สึกว่าเหว่แม้ว่าจะอยู่ท่ามกลางผู้คน	1.16	1.16
7. มีความคิดว่าผู้หนึ่งผู้ใดสามารถควบคุมความคิด ของท่าน	1.15	1.13
8. มีความคิดที่ไม่ใช่เป็นความคิดของตัวเอง	1.14	1.15
9. คนอื่นล่วงรู้ถึงความคิดในใจของท่าน	1.10	1.08
10. ได้ยินเสียงที่คนอื่นไม่ได้ยิน	1.01	1.22

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า สุขภาพจิตของผู้ต้องหาด้านพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต ซึ่งอาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาในลักษณะผิดปกติมาก ได้แก่ มีความคิดว่าท่านควรได้รับโทษจากบาปที่ท่านก่อขึ้น (1.64) รongลงมาได้แก่ มีความคิดว่าบางสิ่งบางอย่างที่ผิดปกติเกิดขึ้นกับจิตใจของท่าน (1.45) ความคิดเรื่องเพศรบกวนท่านค่อนข้างมาก (1.42) และมีความคิดว่าบางสิ่งที่ผิดปกติอย่างร้ายแรงเกิดขึ้นกับร่างกายของท่าน (1.31) (เกณฑ์ปกติ 0.03-1.28)

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบภาวะสุขภาพจิตกับระดับการศึกษา

ภาวะสุขภาพจิต	ระดับการศึกษา (จำนวนคน)			F
	ประถม (169) $\bar{X}$ S.D	มัธยม (89) $\bar{X}$ S.D	ปริญญาตรี (16) $\bar{X}$ S.D	
1. ความรู้สึกผิดปกติดังร่างกาย	1.23 0.72	1.24 0.73	1.60 0.98	1.95
2. การย่ำคิดซ้ำๆ	1.38 0.64	1.62 0.66	1.87 0.76	6.97*
3. ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น	1.36 0.69	1.62 0.73	1.80 0.78	5.48*
4. ความซึมเศร้า	1.45 0.70	1.41 0.76	1.59 0.83	0.42
5. ความวิตกกังวล	1.31 0.74	1.41 0.76	1.61 0.78	1.42
6. ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย	1.13 0.84	1.35 0.84	1.61 1.02	3.65*
7. ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล	1.36 0.76	1.37 0.78	1.58 0.98	0.61
8. ความหวาดระแวง	1.38 0.71	1.55 0.75	1.72 0.89	2.74
9. พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการผิดปกติทางจิต	1.22 0.71	1.30 0.79	1.57 0.86	1.73

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องหาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับสุขภาวะจิตที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การย่ำคิดย่ำทำ ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น และความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย ผู้ต้องหาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาวะจิต สูงกว่าเกณฑ์ปกติในทุก ๆ ด้าน ยกเว้น ความวิตกกังวล และสูงกว่าระดับ สุขภาวะจิตของผู้ต้องหาที่มีการศึกษาระดับมัธยมและประถม ตามลำดับ

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบภาวะสุขภาพจิตกับสถานภาพส่วนบุคคล

ภาวะสุขภาพจิต	สถานภาพส่วนบุคคล (จำนวนคน)			F
	โสด (143)	สมรส (111)	หม้าย, หย่า (20)	
	$\bar{X}$ S.D	$\bar{X}$ S.D	$\bar{X}$ S.D	
1. ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย	1.11 0.68	1.44 0.75	1.30 0.94	6.32*
2. การย่ำคิดซ้ำๆ	1.44 0.65	1.57 0.68	1.38 0.72	1.48
3. ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น	1.39 0.68	1.61 0.75	1.28 0.72	3.56*
4. ความซึมเศร้า	1.34 0.70	1.60 0.74	1.35 0.69	4.29*
5. ความวิตกกังวล	1.25 0.72	1.52 0.74	1.22 0.89	4.55*
6. ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย	1.10 0.80	1.42 0.89	1.17 0.97	4.59*
7. ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล	1.30 0.74	1.47 0.79	1.34 0.91	1.41
8. ความหวาดระแวง	1.41 0.74	1.55 0.73	1.31 0.79	1.72
9. พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการผิดปกติทางจิต	1.11 0.69	1.47 0.74	1.25 0.98	7.68*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องหาที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับสุขภาวะจิตที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ความซึมเศร้า ความวิตกกังวล ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย และพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต ผู้ต้องหาที่มีสถานภาพสมรส จะมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาวะจิตสูงกว่าเกณฑ์ปกติในด้าน ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย ความซึมเศร้า ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผลและพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต และสูงกว่าระดับสุขภาวะจิตของผู้ต้องหาที่มีสถานภาพโสด หม้าย หรือหย่าร้าง

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบภาวะสุขภาพจิตกับการมีงานทำ

ภาวะสุขภาพจิต	การมีงานทำ		t
	มีงานทำ $\bar{X}$ S.D.	ไม่มีงานทำ $\bar{X}$ S.D.	
1. ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย	1.18	1.32	-1.64
2. การย่ำคิดซ้ำๆ	1.41	1.56	-1.87
3. ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น	1.36	1.58	-2.55*
4. ความซึมเศร้า	1.35	1.54	-2.25*
5. ความวิตกกังวล	1.26	1.45	-2.12*
6. ความรู้สึกโกรธ ถ้าว้าว ทำลาย	1.08	1.36	-2.76*
7. ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล	1.26	1.48	-2.32*
8. ความหวาดระแวง	1.34	1.56	-2.47*
9. พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการผิดปกติทางจิต	1.19	1.33	-1.49

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องหาที่มีงานทำและไม่มีงานทำแตกต่างกัน จะมีระดับสุขภาพจิตที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ความซึมเศร้า ความวิตกกังวล ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล และความหวาดระแวง ผู้ต้องหาที่ไม่มีงานทำ จะมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาพจิตสูงกว่าเกณฑ์ปกติในด้าน ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย ความซึมเศร้า ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล และพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต และสูงกว่าระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาที่ไม่มีงานทำ

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบภาวะสุขภาพจิตกับการอยู่ร่วมกับบิดามารดา

ภาวะสุขภาพจิต	การอยู่ร่วมกับบิดามารดา (จำนวนคน)					F
	1-5 ปี (8) $\bar{X}$ S.D	6-10ปี(53) $\bar{X}$ S.D	11-15ปี(53) $\bar{X}$ S.D	16-20ปี(75) $\bar{X}$ S.D	20-25ปี(85) $\bar{X}$ S.D	
1. ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย	1.72 0.96	1.20 0.79	1.23 0.77	1.34 0.68	1.19 0.73	1.26
2. การย้ำคิดย้ำทำ	1.91 0.54	1.49 0.77	1.44 0.61	1.56 0.69	1.40 0.61	1.42
3. ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น	1.71 0.74	1.45 0.82	1.37 0.63	1.55 0.69	1.45 0.73	0.72
4. ความซึมเศร้า	1.79 0.81	1.42 0.82	1.39 0.62	1.48 0.68	1.45 0.75	0.59
5. ความวิตกกังวล	1.83 0.82	1.31 0.85	1.36 0.69	1.41 0.70	1.31 0.75	1.02
6. ความรู้สึกโกรธ ถ้าว้าว ทาลาย	1.83 1.02	1.26 0.91	1.27 0.87	1.31 0.82	1.07 0.82	1.99
7. ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล	1.84 0.76	1.24 0.90	1.37 0.81	1.48 0.76	1.33 0.68	1.52
8. ความหวาดระแวง	1.81 1.42	1.42 0.83	1.38 0.57	1.57 0.72	1.40 0.77	1.17
9. พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต	1.81 0.93	1.25 0.90	1.32 0.71	1.29 0.66	1.17 0.72	1.54

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องหาที่อยู่รวมกันกับบิดามารดาจะนานเท่าใดก็ตาม ระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ต้องหาที่อยู่รวมกับบิดามารดา 1-5 ปี จะมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาพจิตสูงกว่าเกณฑ์ปกติในทุก ๆ ด้าน ยกเว้น ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น และความวิตกกังวล และสูงกว่าระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาที่อยู่รวมกับบิดามารดา มากกว่า 5 ปี

ตารางที่ 14 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบภาวะสุขภาพจิตกับประเภทความผิด

ภาวะสุขภาพจิต	ประเภทความผิด (จำนวนคน)					F
	กลุ่มที่ 1 (16) $\bar{X}$ S.D	กลุ่มที่ 2 (48) $\bar{X}$ S.D	กลุ่มที่ 3 (64) $\bar{X}$ S.D	กลุ่มที่ 4 (27) $\bar{X}$ S.D	กลุ่มที่ 5 (119) $\bar{X}$ S.D	
1. ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย	1.31 0.79	1.64 0.86	1.37 0.68	1.31 0.62	1.02 0.67	7.13*
2. การย่ำคิดซ้ำๆ	1.49 0.86	1.74 0.74	1.50 0.68	1.33 0.62	1.41 0.60	2.66*
3. ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น	1.50 0.80	1.70 0.84	1.54 0.72	1.37 0.75	1.36 0.63	2.25*
4. ความซึมเศร้า	1.42 0.80	1.78 0.75	1.58 0.76	1.42 0.79	1.26 0.61	5.45*
5. ความวิตกกังวล	1.40 0.78	1.74 0.81	1.48 0.72	1.43 0.75	1.12 0.66	7.32*
6. ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย	1.51 1.02	1.63 0.85	1.40 0.87	1.19 0.88	0.96 0.74	7.13*
7. ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล	1.49 0.94	1.70 0.86	1.41 0.76	1.38 0.82	1.20 0.68	3.84*
8. ความหวาดระแวง	1.51 0.93	1.71 0.82	1.48 0.72	1.41 0.73	1.34 0.67	2.20
9. พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงการผิดปกติทางจิต	1.51 0.96	1.54 0.70	1.39 0.71	1.24 0.79	1.06 0.70	4.96*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องหาที่กระทำผิดในประเภทความผิดแตกต่างกัน จะมีระดับสุขภาวะจิตที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย การขี้ดขี้ขำท่า ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ความซึมเศร้า ความวิตกกังวล ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ท่าลาย ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล และพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต ผู้ต้องหาที่กระทำผิดในประเภทความผิดกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 จะมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาวะจิตสูงกว่าเกณฑ์ปกติในด้าน ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย ความซึมเศร้า ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ท่าลาย ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผลและพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต และผู้ต้องหาที่กระทำผิดในประเภทความผิดกลุ่มที่ 2 จะมีค่าเฉลี่ยระดับสุขภาวะจิตสูงกว่าระดับสุขภาวะจิตของผู้ต้องหา ที่กระทำผิดในประเภทความผิดกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 4 และกลุ่มที่ 5 ตามลำดับ สำหรับผู้ต้องหาที่กระทำผิดในประเภทความผิดกลุ่มที่ 5 ระดับสุขภาวะจิตจะอยู่ในเกณฑ์ปกติทุกด้าน

4.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาภาพรวมระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหา ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา ระดับสุขภาพจิตแต่ละด้านของผู้ต้องหา พบว่า

1. ความผิดปกติของร่างกาย สำหรับด้านนี้อาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาในลักษณะผิดปกติ คือ ปวดบั้นเอว ปวดกล้ามเนื้อ รู้สึกว่าบางส่วนของร่างกายไม่แข็งแรง และปวดศีรษะ

2. ความซึมเศร้า สำหรับด้านนี้อาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาในลักษณะผิดปกติคือ รู้สึกว่าการทำทุกสิ่งทุกอย่างต้องใช้ความพยายาม รู้สึกเหงา รู้สึกเศร้า กังวลในสิ่งต่าง ๆ มากเกินไป รู้สึกว่าถูกกักขังหรือถูกควบคุม และตำหนิตัวเองในเรื่องต่าง ๆ

3. ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย สำหรับด้านนี้อาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาในลักษณะผิดปกติ คือ ความรู้สึกโกรธและหงุดหงิดง่าย และมีเรื่องโต้แย้งกับผู้อื่นบ่อย ๆ

4. ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล อาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาในลักษณะที่ผิดปกติ คือ หลีกเลียงบางสิ่งบางอย่าง สถานที่บางแห่ง รู้สึกกระวนกระวายเมื่อถูกทิ้งให้อยู่คนเดียว รู้สึกอึดอัดเมื่อมีคนมาก เช่น เมื่อไปซื้อของหรือชมภาพยนตร์ รู้สึกกลัวการเดินทางโดยรถประจำทางหรือรถไฟ และรู้สึกกลัวเมื่อออกนอกบ้านคนเดียว

5. พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต สำหรับด้านนี้อาการของผู้ต้องหาที่แสดงออกมาในลักษณะผิดปกติ คือ มีความคิดว่าท่านควรได้รับโทษจากบาปที่ท่านก่อขึ้น มีความคิดว่าบางสิ่งบางอย่างที่ผิดปกติเกิดขึ้นกับจิตใจของท่าน ความคิดเรื่องเพศรบกวนท่านค่อนข้างมาก และมีความคิดว่าบางสิ่งที่ไม่ผิดปกติอย่างร้ายแรงเกิดขึ้นกับร่างกายของท่าน

(1) เมื่อเปรียบเทียบระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะพบว่า ระดับสุขภาพจิตแตกต่างกันในด้านการย่ำคิดย่ำทำ ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น และความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับผู้ต้องหาที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติ คือ ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล ผู้ต้องหาที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีระดับสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติ คือ ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล และพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต และผู้ต้องหาที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จะมีระดับสุขภาพจิตที่อยู่ในเกณฑ์ผิดปกติ คือ ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย การย่ำคิดย่ำทำ ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล ความหวาดระแวง และพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต และพบว่าผู้ต้องหาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาพจิตในแต่ละด้าน สูงกว่าผู้ต้องหาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และประถมศึกษา ตามลำดับ การที่ผู้ต้องหาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีสุขภาพจิตแตกต่างกัน เพราะว่า ผู้ต้องหาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูง มีความรู้ความสามารถในการทำงาน เป็นที่ยอมรับในสังคมหรือเป็นบุคคลที่มีเกียรติยศ มีชื่อเสียงในสังคม เมื่อกระทำผิดกฎหมายโดยไม่เจตนาหรือเจตนาที่ตาม และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวเข้าห้องควบคุม ก็จะไม่ยอมรับไม่ได้ เกิดการคิดมาก วิดกกังวล หรือกลัวมองจากสังคมว่าเป็นคนไม่ดี มีประวัติติดตัวจากการกระทำผิด จะต้องออกจากงานหรือหางานทำก็ยากและจะเข้ารับราชการไม่ได้ สำหรับผู้ต้องหาที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง มีช่องทางที่เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือหางานทำได้ในระดับหนึ่ง และผู้ต้องหาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นผู้ที่ไม่ได้ถูกการคาดหวังจากสังคมหรือสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ และไม่มี ความกดดันจากสังคมภายนอก เมื่อกระทำผิดกฎหมายและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจ

จับกุมตัว จึงทำให้ระดับสุขภาวะจิตของผู้ต้องหาแตกต่างกัน

(2) เมื่อเปรียบเทียบระดับสุขภาวะจิตของผู้ต้องหา ที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกัน พบว่า ระดับสุขภาวะจิตแตกต่างกัน ในด้านความผิดปกติทางร่างกาย ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ความซึมเศร้า ความวิตกกังวล ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย และพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับผู้ต้องหาที่มีสถานภาพโสด หม้าย หรือหย่าร้าง จะมีระดับสุขภาวะจิตอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติ คือ ด้านความรู้สึกกลัว โดยปราศจากเหตุผล ผู้ต้องหาที่มีสถานภาพสมรส จะมีระดับสุขภาวะอยู่ในเกณฑ์ปกติ คือ ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล และพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต และพบว่าผู้ต้องหาที่มีสถานภาพสมรส จะมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาวะจิตในแต่ละด้าน สูงกว่าผู้ต้องหาที่มีสถานภาพโสด หม้าย หรือหย่าร้าง การที่ผู้ต้องหาที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับสุขภาวะจิตแตกต่างกัน เพราะว่า ผู้ต้องหาที่มีสถานภาพสมรส จะมีพันธะทางครอบครัว ต่อผู้เป็นสามีหรือภรรยา หรือบุตร หรือญาติของสามีหรือภรรยา เมื่อกระทำผิดกฎหมายโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม และถูกจับกุมตัว ก็จะทำให้เกิดความอับอาย กลัวถูกทอดทิ้ง หรือกลัวถูกมองจากสังคมว่าเป็นคนไม่ดี และมีความห่วงใยต่อบุคคลที่จะต้องดูแลหรือรับผิดชอบ สำหรับผู้ต้องหาที่อยู่ในสถานภาพโสด หม้าย หรือหย่าร้าง จะเป็นผู้ที่อยู่ตัวคนเดียว ขาดคู่ร่วมคิดในการตัดสินใจ และเมื่อกระทำผิดกฎหมาย ก็ไม่ต้องห่วงใยต่อบุคคลที่อยู่ด้านหลัง จึงทำให้ระดับสุขภาวะจิตแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วสันต์ ชันตินุกูลพานนท์ (2532) ที่ศึกษาผู้ต้องโทษ 24-35 ปี พบว่าผู้ต้องโทษมีสุขภาวะจิตผิดปกติ ด้านพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต

(3) เมื่อเปรียบเทียบระดับสุขภาวะของผู้ต้องหา ที่มีงานทำและไม่มีงานทำ จะพบว่า ระดับสุขภาวะจิตแตกต่างกัน ในด้านความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น

กับผู้อื่น ความซึมเศร้า ความวิตกกังวล ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลายความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล และความหวาดระแวง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับผู้ต้องหาที่มีงานทำจะมีระดับสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติ คือ ด้านความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล ผู้ต้องหาที่ไม่มีงานทำจะมีระดับสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติ คือ ด้านความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย ความซึมเศร้า ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล และพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต และพบว่าผู้ต้องหาที่ไม่มีงานทำ จะมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาพจิตในแต่ละด้านสูงกว่าผู้ต้องหาที่มีงานทำ การที่ผู้ต้องหาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ มีระดับสุขภาพจิตแตกต่างกัน เพราะว่า ผู้หาที่ยังไม่มีงานทำหรือกำลังหางานอยู่ จะเกิดภาวะกดดันในการหางานทำ ซึ่งปัจจุบันการหางานทำได้ค่อนข้างยาก และโดยสภาพปกติของสังคมไทยแล้ว คนที่มีระดับการศึกษาสูงจะเลือกงานทำ หากเป็นผู้ที่เรียนจบมาแล้ว ก็จะต้องหางานทำเลี้ยงชีพ เพื่อแข่งขันกับตนเองหรือเพื่อน ๆ ตลอดจนญาติพี่น้องซึ่งเฝ้ามองว่าจะไปทำงานอะไร ทำให้เกิดความกดดันมาก สำหรับผู้มีการศึกษาน้อยการหางานทำยิ่งยากขึ้น หรืองานที่ได้ทำจะต้องเป็นประเภทใช้แรงงาน รายได้ต่ำ เมื่อกระทำผิดกฎหมายโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัว จึงทำให้เพิ่มความกดดัน วิตกกังวลเพิ่มขึ้นอีก สำหรับผู้ต้องหาที่มีงานทำ มีรายได้จากการทำงาน พอที่จะหาเงินมาใช้ในการต่อสู้คดีหรือจ้างทนายความแก้ต่าง ทำให้มีความหวังหรือรอดพ้นจากการลงโทษอยู่บ้าง หรือหากถูกลงโทษ เมื่อพ้นโทษออกมาแล้ว ก็ยังมีความอยู่ดีและมีรายได้ตามปกติ จึงทำให้ระดับสุขภาพจิตแตกต่างกัน

(4) เมื่อเปรียบเทียบระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหากับการอยู่ร่วมกับบิดามารดาต่างกัน พบว่า ระดับสุขภาพจิตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะว่า การอยู่ร่วมกับบิดามารดาของผู้หาที่น้อยกว่า

5 ปี หรือต้องออกจากครอบครัวตั้งแต่ยังเด็ก หรืออยู่กับบิดามารดามากกว่า 5 ปี แต่การเป็นอยู่หรือเจริญเติบโตขึ้นมา โดยปราศจากบิดามารดาคอยดูแล เอาใจใส่ ทำให้ขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว มีปมด้อย ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อกระทำผิดกฎหมายโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม แล้วถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวมาควบคุม ทำให้ระดับสุขภาพจิตไม่แตกต่างกัน

(5) เปรียบเทียบระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหากับการกระทำผิด ในประเภทความผิดที่ต่างกัน พบว่า ระดับสุขภาพจิตจะแตกต่างกัน ด้านความรู้สึกผิดปกติทางร่างกายการย่ำคิดย่ำทำ ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ความซึมเศร้า ความวิตกกังวล ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย ความรู้สึกกลัว โดยปราศจากเหตุผล และพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงอาการผิดปกติทางจิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่ระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาที่กระทำผิดในแต่ละประเภทความผิดมีความแตกต่างกัน เพราะว่าผู้ต้องหาที่กระทำผิดกฎหมายในกลุ่มที่ 2 (คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ) ซึ่งคดีกลุ่มนี้ ลักษณะความผิดเป็นการกระทำโดยเจตนาและไม่เจตนา ซึ่งผู้กระทำผิดจะเป็นครั้งแรก ซึ่งไม่ใช่พวกอาชญากรติดนิสัยหรืออาชญากรอาชีพ ปกติจะเป็นผู้เคารพกฎหมาย จะเป็นการกระทำเพื่อป้องกันตัวเอง แต่จะกระทำผิดเพราะประมาทเลินเล่อ เช่น ต่อสู้ป้องกันตัว ขับรถยนต์โดยประมาท เป็นต้น เมื่อกระทำผิดกฎหมายและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดี จึงทำให้สุขภาพจิตของผู้ต้องหาแสดงอาการออกมาในลักษณะผิดปกติ และมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาพจิตสูงที่สุดในกลุ่ม สำหรับระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาที่กระทำผิดในกลุ่มที่ 3 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์) ความผิดในกลุ่มนี้จะเป็นลักษณะคดีเกี่ยวกับการลักทรัพย์ในลักษณะต่าง ๆ กัน ซึ่งการกระทำผิดของผู้ต้องหาในกลุ่มนี้จะกระทำผิดเพราะอยากได้เงิน ชอบผจญภัย ชอบอยู่ในสังคมที่ความเจริญเพื่อหาโอกาสในการกระทำผิดได้ง่าย จะกระทำผิดกฎหมายเพื่อหาเลี้ยงชีพ

ของตนเอง หรือจะกระทำผิดเพราะความอยากได้เมื่อมีโอกาส จนติดเป็นนิสัย เช่น ลักทรัพย์เมื่อไม่มีคนเฝ้าบ้าน ลักทรัพย์ตามศูนย์การค้าหรือร้านค้า เป็นต้น เมื่อกระทำผิดกฎหมาย และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัว จึงทำให้สุขภาพจิตแสดงอาการออกมาในลักษณะผิดปกติ และมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาพจิตในแต่ละด้านอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติค่อนข้างสูงรองจากกลุ่มที่ 2 สำหรับระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาที่กระทำผิดในกลุ่มที่ 1 (คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ) สำหรับการกระทำความผิดของผู้ต้องหาในกลุ่มนี้ จะเป็นความผิดที่มีอัตราโทษที่รุนแรงมากที่สุด เช่น ฆ่าผู้อื่น ปล้นทรัพย์ เป็นต้น ผู้ต้องหาที่กระทำผิดในคดีกลุ่มนี้ จะรู้ว่าตนเองจะกระทำอะไร จึงมีการไตร่ตรอง วางแผน และหาทางออกให้ตนเองก่อนล่วงหน้าเสมอ ก่อนลงมือกระทำผิด เมื่อได้กระทำผิด และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวดำเนินคดี ผู้ต้องหาส่วนหนึ่งสามารถยอมรับสภาพความผิดที่ตนเองกระทำไว้ และพร้อมรับการลงโทษ จึงทำให้สุขภาพจิตแสดงออกมาในลักษณะผิดปกติ และมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาพจิตในแต่ละด้านผิดปกติค่อนข้างสูงรองจากกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ สำหรับระดับสุขภาพจิตของผู้ต้องหาที่กระทำผิดในกลุ่มที่ 4 (คดีอาญาที่น่าสนใจ) ผู้ต้องหาที่กระทำผิดจะเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เป็นกระบวนกร ซึ่งผู้กระทำผิดในกลุ่มนี้จะเป็นพวกอาชญากรโดยนิตย หรืออาชญากรโดยอาชีพ มักจะทำการเป็นอาชีพ เช่น ลักทรัพย์ ลักทรัพย์ยานยนต์ เป็นต้น และมีอัตราโทษตามกฎหมายไม่รุนแรง ผู้ต้องหาในกลุ่มนี้เมื่อจะกระทำผิด จะมีการวางแผนเป็นขั้นเป็นตอน ไตร่ตรองล่วงหน้า หากถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัว ก็พร้อมยอมรับผิด และรับโทษตามกฎหมาย ซึ่งผู้ต้องหาในกลุ่มนี้จะกระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำอีกเมื่อพ้นโทษออกมา และเมื่อกระทำผิดและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัว จึงทำให้สุขภาพจิตแสดงอาการออกมาในลักษณะผิดปกติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับสุขภาพจิตในแต่ละด้านอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติ แต่มีระดับต่ำกว่าระดับสุขภาพจิตของผู้กระทำผิด

ในกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 1 ตามลำดับ สำหรับระดับสุขภาวะจิตของผู้ต้องหาที่กระทำผิดในกลุ่มที่ 5 (คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย) ผู้ต้องหาจะมีสุขภาวะจิตดีที่สุดเมื่อเทียบกับประเภทความผิดในกลุ่มอื่น และอยู่ในเกณฑ์ปกติทุกด้าน เนื่องจากเป็นประเภทความผิดที่ยากจะแก้ไข ซึ่งเป็นการกระทำผิดที่ฝังรากลึกในสังคมไทย เช่น การพนัน โสเภณี ยาเสพติดบางประเภท เป็นต้น และมีบทลงโทษตามกฎหมายไม่รุนแรง จึงทำให้ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย กระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำอีก เมื่อผู้ต้องหากระทำผิดและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัว ก็จะมีญาติมาประกันตัวออกไป และเสียค่าปรับในชั้นศาลเพียงเล็กน้อย จึงไม่ทำให้สุขภาวะจิตของผู้ต้องหาผิดปกติ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ระดับสุขภาวะจิตของผู้ต้องหา ที่ได้กระทำผิดในแต่ละประเภทความผิด แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอนก ล่วงลือ (2537) ที่พบว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์การบริหาร ในการบริหารโรงเรียนมีสุขภาวะจิตอาการ ด้านความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย การย่ำคิดย่ำทำ ความซึมเศร้า ความวิตกกังวล ความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว ทำลาย ความรู้สึกกลัวโดยปราศจากเหตุผล จะเห็นได้ว่า ทั้งประเภทความผิดของผู้ต้องหาและประสบการณ์การบริหาร มีส่วนเกี่ยวข้องกับความผิดทางสุขภาวะจิตเช่นกัน